

notes de prosa poètica del llibre 'Mediterranea'

--- o ---

Vine aquí

a contemplar el pas dels segles sobre la costa

les massisses vastituds d'interminables esculls de roca llisa o escrita en geroglífics de pedra i sorra blanca i l'aigua límpida fins i tot a sota i al fons palmeres llunyanes i subtils com els dits d'una mà de sorra que indica horitzons fins al mar

Vine aquí

on fins i tot les veus tenen arrels i prenen color

les veus religioses de les dones grans embolcallades en un obscur cant sacre i premonitori amenaçant de grandesa esbocinada que des de sempre pertany a aquella casa que des de sempre he viscut i abandonat

Vine aquí

retornant d'estiu

i retrobant inquietud de monotonia que sona com música de mosques

voldria cridar pedres aquell silenci

Vine i mira dissipar-se la nit

mira aquest infinit que travessa l'aire convertint en impersonal fins i tot el teu cos com temps de boira

i el boscam i les muntanyes amb al cap damunt el bosc i murtra i arboç, i les àrides terres de puigs baixos espinosos i esquerdats d'estiu, dolços de pasturar a primavera, més enllà dels quals vinyes cuidades i oliverars, i eucaliptus, i calor de sempreviva i sorra vermella sufocant en el vent que la porta del desert, i asfòdels i ginesteres al llarg del riu o més aviat un rierol desganat que en el seu incurable insomni filtra com una serp entre les pedres per morir cada dia més fins a la propera pluja que li portarà l'olor forta de la terra

però sempre es retorna a aquesta terra

i aquí es persisteix en el camí

i els rigorosos informes de l'origen hauran de recordar en etern cada carestia i barrots i la cadena romana, espanyola, italiana, àrab, americana...

en la meva Mediterrània no hi ha vencedors

Càller

Baixo de la nau en un arqueològic matí de sol de setembre davant el cec i sòlid enlairar-se de «Castello» en aquest impassible geogràfic ideal.

Hem arribat i des d'aquí finalment obsservem lluny.

Càller, ara som matí plegats, a la mateixa distància del sol on les veus se separen cercant altres forces, altres raons per absorbir altres vides en una forassenyada i indolent lluita a mort fins i tot en els passos habituals cansats d'allò que trobaran després.

Partim deportant aquestes sòlides visions perquè convé seguir la marxa caminant en els llocs inaccessibles on la intel·ligència està ben amagada.

Tornem havent demostrat l'engany d'una boira plena de gent on ni tan sols als animals permeten de córrer.

Digue'm com empassar-me aquesta llengua de partences.

Il s'agit de l'exile, Podiosa injúria que esdevé coratge de no patir mortificacions per poques *Italian lire* maleïdes.

Atenta, Càller... atenta...

no creguis a aquest home quan camina pronunciant paraules d'uropeu
és així que alimenta un voltor

no creguis a aquest home quan camina travessant camps de guerra
és així que alimenta un voltor

no creguis a aquest home quan camina descrivint la història... aguda... dolorosa... etcètera...
és així que alimenta un voltor

no creguis a aquest home quan camina per casa nostra arià armat de déus blancs
és així que alimenta un voltor

no creguis a aquest home que aixeca cases inhabitables de les que en surt rarament
és així que alimenta un voltor

no creguis a aquest home que ha transplantat als nostres pares pulmons de mina
és així que alimenta un voltor

no creguis a aquest home que t'ha obligat a la llengua i a la paraula d'un amo
és així que alimenta un voltor

pero cuando se atreven a olvidar que vacil·lant de generacions fent gronxar coneixença i cos nosaltres sabem ballar aquestes danses que comencen sempre projectant forts símbols de pedra duradora en carrers imaginàris construïts en un temps il·luminat que són on de vegades panteixant ens adrecem i on només el ritme ens reté i d'on sempre retornem per restituir-nos la nostra sort desbordant somnis descrits en cada vent

que el vent ha establert de voler allunyar

és per diversitat que es resisteix
però no hi ha agafadors de realitat
només de voluntat

neixem en minoria
però es poseix amor